

suser os om Øerne. Nej, Højre havde kun Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt saaledes at give Mindretallene i København og de større Købstæder en privilegeret Ret, de særlige Privilegier, som Forholdstalsvalg i disse Byer vilde være for Mindretallene. Muligt er det jo — jeg kan ikke vide det og vil derfor ingenlunde paastaa det —, at dette Højres daværende Synspunkt stod noget i Forbindelse med, at man den Gang mente sig sikker paa i alt Fald alle Valgmændene ved de højst-beskattedes Valg, og at man derved nærmest kom til at se paa, at de Partier, der ved Forholdstalsvalg vilde kunne faa Repræsentanter valgt, vilde være andre Partier, som tog dem fra Højre. Men eet er i alt Fald givet: at den Gang var det Højres, af Ordføreren udtalte Opfattelse, at Forholdstalsvalg i København og Købstæderne vilde betyde en privilegeret Ret for Mindretallene i disse Byer, betyde, at man tildelte disse særlige Privilegier. Vi ønsker ikke vort Forslag opfattet saaledes, at vi har tilsigtet at give Mindretallene i København — og det største af disse er jo Højre — særlige Privilegier, en privilegeret Ret, men vi har villet give Mindretallene Adgang til at blive repræsenteret i deres fulde Omfang her, hvor det allerede kan gennemføres paa en Tid, hvor Spørgsmaalet om almindelig Overgang til Forholdstalsvalg ellers endnu ikke har fundet eller kan finde sin Løsning.

Vort Forslag indfører Omvalg i de Kredse, hvor ingen Kandidat har opnaaet Flertal af de afgivne Stemmer, altsaa i Kredse, hvor der har været opstillet 3—4 Kandidater, og ingen har naaet mere end et Mindretal af de afgivne Stemmer. Saa vidt man kan tro de mange Angreb paa det her foreliggende Flertalsforslag, som i den sidste Tid er raslet ned, viser Forslaget om Omvalg en ganske særlig Nederdrægtighed hos Landstingets Venstre. Flertallets Valglovsforslag, siger og skriver man, viser sig allerelevante ved Forslaget om Omvalg, der skal være indført og paatvunget Medforslagsstillerne af Landstingets Venstre. Om man kunde tro Beretningerne, har „den laveste Partiegoisme her vist sit allerbrutaleste Fjæs“ — og der anvendes mange andre lignende poetiske Udtryk. Men hvorledes er saa Sandheden? Er da virkelig Forslaget om Omvalg et saadant Medusahoved, som her pludselig har vist sig i Salen, sprædende Forførdelse hos alle, som for første Gang skuer det? Sagen er jo simpelt hen den,

at Forslag om Omvalg saa vi her i Tinget første Gang, da i Slutningen af Samlingen 1909—10 et af daværende Indenrigsminister Munch fremsat Lovforslag om Omlægning af Valgkredsene kom herop som vedtaget af Folketinget, og i Samlingen 1910—11 fik vi atter oversendt et Valglovsforslag, ligeledes med bundet Omvalg, ordret som det af os stillede Forslag. Denne Gang blev det bundne Omvalg — dette „Uhyre“, som det nu er — omtalt af Højres Ordfører. Den ærede Ordfører udtalte herom — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg oplæse disse Linier —: „Der er en anden Paragraf i Forslaget, § 43, der bestemmer, at saafremt en Kandidat ikke har faaet Flertallet af samtlige afgivne Stemmer, skal der foretages Omvalg. Det er jo noget nyt, der herved indføres. Det er en forøget Byrde, der lægges paa Vælgerbefolkningen, og som vil kræve betydelige Udgifter og ny Opførelse fra dens Side. Denne Bestemmelse vilde man ganske kunne undgaa, hvis man gik den Vej, jeg tidligere har antydnet: Valg efter Forholdstal. Derigennem vilde man opnaa de Fordele, der er tilsigtede gennem Omvalg.“ Dette var alt, intet af alt det, som disse Dage har bragt om „Brutalitet og yderligere Vold mod den lige og almindelige Valgret“ o. s. v., var opfundet den Gang. Den ærede Ordfører havde kun Øje for, at det blev Ulejlighed og Udgift for Vælgerbefolkningen, at den muligt skulde to Gange til Valg, og, sagde han, Omvalg kunde man helt undgaa, og de Fordele, man tilsigtede ved det, vilde man naa bedre, naar man gik over til Forholdstalsvalget. Siden har vi haft det samme Lovforslag liggende i hele Samlingen 1911—12, hvor det paa Samlingens første Dag blev fremsat her i Tinget, og hvor man endelig midt i Maj fik afgivet Betænkning. Højre stiller selvfølgelig Forslag om Forholdstalsvalg, men nævner ikke et eneste Ord om Lovforslagets bundne Omvalg, giver ikke en eneste Antydning af, at der her var en saa skrækelig og ful Drage, som først og fremmest skulde fældes. — Da vi begyndte denne Samling, fik vi Forslaget op fra Folketinget den 27de September, vedtaget dernede med 100 Stemmer mod 6, og indeholdende Omvalget ordret saaledes, som vi her stiller Forslag derom. Her har dette Valglovsforslag saa ligget til April, da det blev afløst af Ministeriets Tilbud om en anden Ordning, hvorved der vilde komme 20 Medlemmer, valgte ved Forholdstalsvalg.